

[Úvodní Stránka](#) > ... > [Rodinné Věci a Dědictví](#) > [Dědictví](#) > [Dědická Řízení](#) > [Slovakia](#)

Dědická řízení

Obsah zajišťuje

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Slovensko

Tento informační přehled byl vypracován ve spolupráci s Radou notářů Evropské unie (CNUE).

1 Jakým způsobem se vyhotovuje pořízení pro případ smrti (závěť, společná závěť, dědická smlouva)?

Dědická smlouva a společná závěť jsou dle slovenského práva nepřipustné.

Závěť lze pořídit v několika formách:

1. Vlastnoruční závěť musí být opatřena vlastnoručním podpisem zůstavitele a datována. Není třeba, aby takto pořízenou závěť podepisovali svědci.
2. Závěť sepsaná jiným způsobem (na počítači, psacím stroji nebo jinou osobou než zůstavitelem), již musí zůstavitel podepsat v přítomnosti dvou svědků, kteří připojí své podpisy na důkaz toho, že listina skutečně obsahuje poslední vůli zůstavitele. Závěť takto pořízená musí být rovněž vlastnoručně podepsána zůstavitelem a datována.
3. Závěť pořízená veřejnou listinou – za obsahové a formální náležitosti tohoto typu závěti je odpovědný notář. Každá závěť pořízená veřejnou listinou musí být zapsána v Ústředním notářském rejstříku závětí.
4. Zvláštní forma závěti se použije v případě, že zůstavitel je ve špatném zdravotním stavu, nevidí či neslyší nebo není schopen číst či psát. V takovém případě je nezbytné, aby byli při pořízení závěti přítomni tři svědci. Svědci poté, co si vyléchnou obsah závěti, závěť svými podpisy osvědčí.

Listina musí obsahovat informaci o tom, kdo ji sepsal, kdo ji nahlas přečetl a jakým způsobem bylo ověřeno, že skutečně obsahuje poslední vůli zůstavitele. Svědkem může být pouze osoba plně svéprávná. Svědek nemůže být slepý, hluchý ani němý a musí ovládat jazyk, v němž je závěť pořízena.

Aby byla závěť platná, musí na ní být uveden den, měsíc a rok, kdy byla pořízena. Důležitou součástí závěti je samozřejmě určení oprávněných dědiců, kteří mohou pozůstalost zdědit jako celek, popřípadě její poměrný díl či jen konkrétní předměty (kdo co dědí).

Pořídil-li zůstavitel závěť vlastnoručně, je vhodné, aby zůstavitel své blízké informoval o tom, kam ji uložil.

K žádné podmínce uvedené v závěti se nepřihlíží.

2 Mělo by být pořízení registrováno? Pokud ano, jakým způsobem?

Notáři zapisují závěti z úřední povinnosti do Ústředního notářského rejstříku závětí, který je veden u Notářské

komory. Závěti pořízené ve formách popsanych výše v bodech (1), (2) a (4) není třeba zapisovat, avšak na žádost zůstavitele nebo jiné osoby je lze uložit notáři do úschovy. Informaci o tom, že u něj byla závěť uložena, notář zapíše do Ústředního notářského rejstříku závětí.

3 Existují nějaká omezení svobodného nakládání s majetkem v případě smrti (např. povinný dědický podíl)?

Ano, ustanovení § 479 občanského zákoníku (zákon č. 40/1964) upravuje institut povinného dílu a to, komu náleží: „*Nezletilým potomkům se musí dostat aspoň tolik, kolik činí jejich dědický podíl ze zákona, a zletilým potomkům aspoň tolik, kolik činí jedna polovina jejich dědického podílu ze zákona. Pokud závěť tomu odporuje, je v této části neplatná, nedošlo-li k vydědění uvedených potomků.*“

4 Pokud pořízení pro případ smrti neexistuje, kdo dědí a kolik?

Dědit je možné ze zákona či ze závěti, popřípadě kombinací obou možností. Jestliže zůstavitel nezanechal závěť, popřípadě zanechal-li majetek, se kterým závěť nenakládá, dědí se v rámci dědických tříd podle pravidel zákonné dědické posloupnosti.

První dědická třída

V první dědické třídě dědí rovným dílem potomci zůstavitele a jeho manžel. Nedědí-li potomek zůstavitele, připadá jeho podíl rovným dílem jeho potomkům. Pokud nedědí ani žádný z těchto potomků, dědí rovným dílem potomci těchto potomků.

Nezanechal-li zůstavitel žádné potomky, popřípadě nedědí-li jeho potomci (všichni dědictví odmítli, popřípadě nikdo z nich není způsobilý dědit nebo byli všichni právoplatně vydědění či se k nim nepřihlíží), nastupují dědicové z druhé dědické třídy.

Druhá dědická třída

Jestliže nedědí potomci zůstavitele, jsou ve druhé dědické třídě oprávněnými dědici manžel zůstavitele, rodiče zůstavitele a dále každý, kdo s ním žil ve společné domácnosti nejméně po dobu jednoho roku před jeho smrtí a kdo se z tohoto důvodu o společnou domácnost staral, popřípadě kdo závisel na výživném od zůstavitele. Oprávnění dědicové druhé dědické třídy dědí rovným dílem, avšak manžel musí vždy obdržet nejméně polovinu pozůstalosti.

Třetí dědická třída

Jestliže nedědí ani manžel, ani žádný z rodičů zůstavitele, dědí ve třetí dědické třídě rovným dílem sourozenci zůstavitele a dále každý, kdo s ním žil ve společné domácnosti nejméně po dobu jednoho roku před smrtí a kdo se z tohoto důvodu o společnou domácnost staral, popřípadě kdo závisel na výživném od zůstavitele. Jestliže některý ze sourozenců zůstavitele nedědí, připadne jeho podíl rovným dílem jeho potomkům.

Čtvrtá dědická třída

Jestliže žádný z oprávněných dědiců třetí dědické třídy nedědí, dědí ve čtvrté dědické třídě rovným dílem prarodiče zůstavitele, a nedědí-li žádný z prarodičů zůstavitele, dědí rovným dílem jejich potomci.

Není-li žádného oprávněného dědice, přechází pozůstalost na stát jako odúmrtí.

5 Který orgán je příslušný:

5.1 v dědických věcech?

Okresní soud, v jehož obvodě měl zůstavitel v okamžiku úmrtí adresu trvalého bydliště, a pokud neměl trvalý pobyt ve Slovenské republice, v jehož obvodě se nachází majetek zůstavitele. Není-li ani takového soudu, pak je příslušný okresní soud v místě, kde zůstavitel zemřel. Okresní soud pověří notáře, aby ve věci konal a rozhodl. Úkony notáře jsou považovány za úkony soudu. Pověření se nevztahuje na rozhodnutí o zahájení dědického

řízení, na žádost o poskytnutí právní pomoci v zahraničí, na rozhodnutí o vyloučení notáře a jeho zaměstnanců ani na rozhodnutí o zrušení rozhodnutí o dědictví, pokud se dodatečně zjistí, že zůstavitel žije, nebo pokud bylo zrušeno jeho prohlášení za mrtvého.

5.2 k přijetí prohlášení o odmítnutí nebo přijetí dědictví?

Oprávnění dědicové činí před notářem ústní prohlášení o přijetí či odmítnutí dědictví, popřípadě mohou soudy pro věci pozůstalostní zaslat písemné prohlášení, a to ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy byli soudem o svém právu dědictví přijmout či odmítnout poučeni.

5.3 k přijetí prohlášení o odmítnutí nebo přijetí odkazu?

Slovenské právo neupravuje institut odkazu.

5.4 k přijetí prohlášení o odmítnutí nebo přijetí povinného dědického podílu?

K přijetí či odmítnutí povinného dílu není třeba činit žádné zvláštní prohlášení. Postupuje se obdobně jako v případě prohlášení o přijetí či odmítnutí dědictví, jednoměsíční lhůta se však neuplatní.

6 Stručný popis postupu k vypořádání dědické věci podle vnitrostátního práva, včetně vypořádání majetku a jeho rozdělení (včetně informací o tom, zda byl postup k vypořádání dědické věci zahájen soudem, nebo zda jej zahájil jiný příslušný orgán bez návrhu).

Matrika informuje příslušný okresní soud o úmrtích v dané územní působnosti. Soud zahájí dědické řízení i bez návrhu, jakmile se dozví o smrti osoby či jakmile je osoba prohlášena za mrtvou. Soud nejprve v Ústředním notářském rejstříku závětí ověří, zda zůstavitel nezanechal závěť či prohlášení o vydědění, zda některý z těchto právních úkonů neodvolal, nebo zda nezvolil příslušné právo podle zvláštního předpisu, a zjistí, u kterého notáře jsou uloženy. Soud provede předběžné zkoumání, na jehož základě určí oprávněné dědice a pozůstalost zůstavitele, včetně dluhů na ní vázoucích, a přijme nezbytná opatření za účelem zajištění pozůstalosti. Ústní jednání za účelem projednání dědictví není třeba nařizovat, pokud soud potvrdí nabytí dědictví jedinému dědicovi nebo dědictví připadne státu.

Notář ve funkci soudního komisaře pověřeného soudem vydá, pokud neexistuje spor o dědictví, potvrzení o dědictví, pokud:

- pozůstalost připadne jedinému dědici,
- pozůstalost přechází na stát,
- se dědicové dohodli na způsobu rozdělení pozůstalosti, věřitel zůstavitele je stranou této dohody, pokud se vypořádává jeho pohledávka, nebo
- se oprávnění dědicové a věřitelé zůstavitele dohodli na postoupení předlužené pozůstalosti za účelem úhrady dluhů.
- potvrdí nabytí dědictví podle dědických podílů, nedojde-li mezi účastníky k dohodě, nebo provede vypořádání dědictví mezi dědici a rozhodne o tom, čeho který z dědiců nabyl,
- neschválí dohodu o vypořádání dědictví a potvrdí nabytí dědictví podle dědických podílů nebo provede vypořádání dědictví mezi dědici a rozhodne o tom, čeho který z dědiců nabyl.

Pravomocné potvrzení o dědictví je právním titulem, na základě kterého se vykoná přechod vlastnického práva.

Pokud rozhodnutí o dědictví závisí na zjištění sporných skutečností, odkáže soud usnesením po marném pokusu o smír toho z dědiců, jehož dědické právo se jeví jako méně pravděpodobné, aby určení sporné skutečnosti uplatnil žalobou. Zároveň stanoví pro podání žaloby lhůtu, která nesmí být kratší než jeden měsíc.

Je-li pozůstalost předlužena a oprávnění dědicové se s věřiteli zůstavitele na postoupení předlužené pozůstalosti za účelem úhrady dluhů nedohodnou, může soud nařídit likvidaci dědictví. V rozhodnutí o nařízení likvidace soud vyzve věřitele, aby v dané lhůtě uplatnili své pohledávky, jinak budou promlčeny.

Soud (resp. notář jako soudní komisař) provede likvidaci dědictví u předražené pozůstalosti tak, že rozprodá

majetek zůstavitele za obvyklou cenu. Při prodeji majetku jedná soudní komisař na účet stran svým jménem, ale bere v potaz případné návrhy stran na výhodnější zpeněžení majetku. Výtěžek ze zpeněžení uloží notář na zvláštní bankovní účet, který za tímto účelem zřídil. Pokud z pozůstalosti zůstane nějaký majetek, přechází s účinností od smrti zůstavitele na stát.

7 Jak a kdy se člověk stane dědicem nebo odkazovníkem?

Dědictví přechází okamžikem smrti zůstavitele. Potvrzení o dědictví, popřípadě rozhodnutí soudu, má pouze deklaratorní povahu a osvědčuje skutečnost, k níž došlo v minulosti. S dědictvím je nicméně možno plně nakládat teprve na základě pravomocného potvrzení o dědictví či soudního rozhodnutí.

Den smrti zůstavitele je třeba doložit úmrtním listem, oznámením o úmrtí vydaným zvláštní matrikou vedenou u Ministerstva vnitra Slovenské republiky v případě občanů Slovenska, kteří zemřeli v zahraničí, popřípadě soudním rozhodnutím prohlašujícím pohřešovanou osobu za mrtvou, v němž soud den smrti určí. Slovenského občana mohou za mrtvého prohlásit pouze slovenské soudy. Cizince mohou slovenské soudy prohlásit za mrtvého pouze s právními následky pro osoby trvale žijící na území Slovenské republiky a pouze pro majetek zde ležícímu.

8 Jsou dědicové odpovědní za dluhy zůstavitele? Pokud ano, za jakých podmínek?

Ano, oprávnění dědicové ručí za dluhy zůstavitele a za přiměřené náklady spojené s jeho pohřbem, avšak pouze do výše nabytého dědictví. Oprávnění dědicové nemusí dluhy zůstavitele hradit z vlastního majetku. Pokud existuje více dědiců, jsou zavázáni k úhradě nákladů zůstavitelova pohřbení a jeho dluhů v poměru k tomu, čeho z dědictví nabyli, k celému dědictví. Je-li pozůstalost předložena, mohou se dědici s věřiteli dohodnout, že jim dědictví postoupí za účelem úhrady dluhů. Soud tuto dohodu schválí, pokud neodporuje zákonu nebo dobrým mravům.

9 Jaké dokumenty a/nebo informace se obvykle vyžadují pro účely registrace nemovitého majetku?

Pro zápis do katastru je příslušný okresní úřad podle místa, kde se nemovitost nachází. Okresní úřad provede vklad bez návrhu, případně na návrh vlastníka nebo jiné oprávněné osoby. Návrh na vklad musí být podán písemně a musí obsahovat:

- a) jméno (obchodní název) a trvalý pobyt (sídlo) navrhovatele;
- b) název okresního úřadu, kterému je návrh určen;
- c) veřejnou listinu nebo jinou listinu, která potvrzuje právo k nemovitosti;
- d) označení příloh.

Přílohou návrhu na vklad je:

- i) veřejná listina nebo jiná listina, která potvrzuje právo k nemovitosti; pokud jde o zápis zástavního práva vzniklého ze zákona, není třeba přiložit listinu prokazující existenci pohledávky;
- ii) označení parcely, stavby, jednotky, není-li vlastnické právo k nemovitosti zapsáno na žádném listu vlastnictví;
- iii) další listiny s důkazní hodnotou pro dědické řízení.

9.1 Je jmenování správce pozůstalosti povinné nebo povinné na vyžádání? Pokud je povinné nebo povinné na vyžádání, jaké kroky je třeba podniknout?

Není třeba, aby byl jmenován správce pozůstalosti. Je-li to však v obecném zájmu nebo v zájmu zúčastněných stran, přijme soud i bez návrhu nezbytné kroky k zajištění pozůstalosti, popřípadě jmenuje správce pozůstalosti.

Obvykle je správcem pozůstalosti určen jeden z oprávněných dědiců, popřípadě jiná osoba zůstaviteli blízká, ale může to být i notář, který však v daném dědickém řízení nevystupuje jako soudní komisař.

Institut správce pozůstalosti ve smyslu slovenského práva se liší od institutu správce pozůstalosti ve smyslu obyčejového práva.

9.2 Kdo je oprávněn vykonávat pořízení pro případ smrti zůstavitele a/nebo spravovat pozůstalost?

Za výkon závěti odpovídá notář vystupující jako soudní komisař. Majetek nabytý dědictvím spravují oprávnění dědicové, ale ke zcizování předmětů tvořících pozůstalost v období, kdy dědické řízení dosud nebylo pravomocně ukončeno, a k dalším úkonům přesahujícím obvyklou správu potřebují souhlas soudu.

9.2 Kdo je oprávněn vykonávat pořízení pro případ smrti zůstavitele a/nebo spravovat pozůstalost?

V průběhu dědického řízení činí správce pozůstalosti jakékoliv nezbytné kroky k zachování majetku tvořícího pozůstalost v mezích stanovených soudem. Soud stanoví rozsah jeho pověření tak, aby mu umožnil zachovat hodnotu majetku tvořícího pozůstalost. Správce pozůstalosti odpovídá za škodu, kterou způsobí porušením povinností stanovených zákonem nebo soudem. Na závěr dědického řízení správce pozůstalosti předloží oprávněným dědicům závěrečnou zprávu a soud rozhodne o jeho odměně a náhradě za hotové výdaje, které hradí oprávnění dědicové, který nabyl dědictví.

10 Jaké dokumenty se běžně vydávají podle vnitrostátního práva v průběhu nebo na konci řízení o dědictví k prokázání statusu a práv oprávněných osob? Mají specifické důkazní účinky?

Na závěr dědického řízení notář vydá potvrzení o dědictví, které se považuje za usnesení soudu. Potvrzení o dědictví obsahuje jména oprávněných dědiců a stanovuje, jaký majetek na kterého z nich přechází, a velikost podílů na majetku.

Na žádost oprávněného dědice notář v průběhu dědického řízení vydá potvrzení o skupině dědiců. Jedná se o potvrzení údajů zřejmých ze spisu, tj. veřejnou listinu vydanou notářem vedoucím dědické řízení zejména za účelem doložení statusu oprávněných dědiců nebo jiných oprávněných osob, na něž přechází práva zůstavitele (např. výplata náhrady z pojistné smlouvy, členská práva, právní postavení v probíhajících řízeních atp.). 11. května 2015

Tyto internetové stránky jsou součástí portálu [Vaše Evropa](#).

Velice uvítáme jakoukoli [zpětnou vazbu](#) ohledně užitečnosti poskytnutých informací.

Poslední aktualizace: 06/05/2024

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.